č. j. 2 Azs 233/2004 - 32

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Y. M.**, zastoupeného JUDr. Annou Starou, advokátkou, se sídlem Malá Tyršovka 19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2004, sp. zn. 24 Az 2105/2003 - 20,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížnost ze dne 21. 4. 2004, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 4. 2004, se Y. M. (dále též stěžovatel) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2003, č. j. OAM-4323/VL-19-19-TZ-2003 o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné. Jak vyplývá z tohoto usnesení krajský soud dospěl k závěru, že nelze zjistit místo pobytu žalobce s tím, že tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí věci a jsou tedy dány důvody (podmínky) k postupu podle ustanovení § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Dále tento soud dovodil, že „tento speciální způsob řízení“ je jiným opatřením ve smyslu ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. (o. s. ř.) a žalobci proto nebyl ustanoven opatrovník. Usnesení, zřejmě bylo doručeno pouze žalovanému.

Žalobce v podané kasační stížnosti uvedl, že usnesení mu bylo „doručeno dne 9. 4. 2004 prostřednictvím PoS Seč, když plnil svou povinnost a nahlašoval novou adresu pobytu“. Toto však nelze považovat za řádné doručení již z toho důvodů, že se nejednalo o úkon (směřující k doručení) učiněný vůči tomuto účastníku řízení soudem (tedy orgánem, který napadené rozhodnutí vydal).

Nemůže obstát ani názor, že zastavení řízení podle ustanovení § 33 zákona o azylu je jiným opatřením ve smyslu ustanovení § 29 odst. 3 o. s. ř. Za takovéto (jiné) opatření je nutno především rozumět přerušení řízení podle § 109 odst. 2 o. s. ř. (k tomu srovnej též návětí § 29 odst. 3 o. s. ř.). Za situace, kdy účastník řízení je neznámého pobytu soud, se zřetelem na všechny rozhodné okolnosti, zkoumá, zda je možné (i vhodné), aby řízení proběhlo bez účasti dotyčného účastníka, kterému je pak ustanoven pro další řízení opatrovník, nebo zda je zapotřebí řízení přerušit až do doby zjištění místa pobytu tohoto účastníka. Rozhodnutí, kterým je navíc skončeno řízení, je však nutno všem účastníkům (ať jim osobně, nebo jejich zástupcům – na základě plné moci, na základě zákona či na základě rozhodnutí) doručit. Měl-li tedy krajský soud zato, že jsou, se zřetelem na nezjištěné místo pobytu, dány důvody k zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu, měl, pro doručení tohoto usnesení, žalobci ustanovit opatrovníka.

Protože se tak nestalo, nebylo dosud toto usnesení žalující straně doručeno a rozhodnutí ani dosud nenabylo právní moci. Podaná kasační stížnost je tedy předčasná (/§ 46 odst. 1 písm. b/ § 106 odst. 2 s. ř. s.). Proto nezbylo, než tuto kasační stížnost odmítnout (§ 120, ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.).

Pro úplnost je nutno uvést, že (vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti) se Nejvyšší správní soud nezabýval vlastními důvody této stížnosti. V dalším řízení krajský soud bude muset (při doručování žalobci) vzít zřetel na to, že jeho pobyt je již znám. Poté, co dotyčné usnesení bude žalobci doručeno, nic nebrání, aby v zákonné lhůtě podal novou kasační stížnost.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. 7. 2004

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu